

GAZETE YBFL

SAYI 68

HAZİRAN 2024

8. DÖNEM MEZUNLARIMIZI VERDİK

2023-2024 Eğitim ve Öğretim Yılı 12. Sınıf öğrencilerimizin mezuniyet törenini büyük bir coşkuyla gerçekleştirdik. Öğrencilerimiz tarafından icra edilen ve keyifli vakit geçirmemizi sağlayan müzik dinletisi ile başlayan mezuniyet törenimizde, Okul Müdürümüz Ömer Perçin selamlama konuşmaları ile konuklara hitaplarını gerçekleştirdi. İlçe Müdürümüz bundan sonraki hayat yolculuklarında, yaşamın her alanında başarılı olmalarını dilediğini ifade etti. Programda öğretmenlerimiz adına Fizik Öğretmenimiz Metin

Üstüner konuşmalarını gerçekleştirdi. Tören okulda ilk 3 dereceye giren öğrencilerimize her zaman destekçimiz olan 'Yücel Boru ve Profil Endüstrisi A.Ş. tarafından hediye edilen tablet ve plaket dağıtımı ile devam etti. Okul birincimiz Enes Çağlayan ailesi ile birlikte mezuniyet kütüğüne künyesini çıkararak mezun öğrenciler adına konuşmasını gerçekleştirdi. Öğrencilerimize temsili diplomalarını sınıf ve ders öğretmenlerinin takdimi sonrası kep atma töreni ile 2023 Mezuniyet Programı'mız sona erdi. Mezuniyet Törenimize katılarak bizleri yalnız bırakmayan idareci, öğretmen, personel ve velilerimize teşekkür ederiz. Mezun olan öğrencilerimize yeni hayatlarında başarı, sağlık ve mutluluk dileriz. Programda emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler.

(Okulun web sitesinden)

68. Sayı İçin Çalma Listesi

68. Sayı İçin Podcast

**Yücel Boru Fen Lisesi
Öğrenci Gazetesi**

**Yücel Boru F.L. Adına
Sahibi**

Ömer Perçin

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

Mina Güler

Editör

**Yazım Kontrol
Ekibi**

Haitce Kübra Tezcan 10/D

Mina Güler 11/B

Yazarlar

Metin Üstüner/Fizik Öğr.

Enes Çağlayan

Mina Güler/ Editör

H. Kübra Tezcan 10/D

K. Ardıl Yıldız 10/C

Elif Rana Ünlü

Ozan Fazlıoğlu 10/D

Berrin Diyar İlhan 11/E

Yunus Emre Kavak 11/E

Elif Şura Koçak 9/A

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Sosyal Medya

@okulgazetesi/ Instagram

VEDA KONUŞMASI

KONUŞMA

Kıymetli konuklar, sevgili gençler;
Bu güzel haziran akşamında hepimize hoş geldiniz diyor, sizleri saygıyla selamlıyorum. Bu mutlu ve başarılı tablo için sizi ve ailenizi kutlarım.

Sizler yarının düşünce önderleri, mühendisleri, hukukçuları, doktorları, bilim insanları, sanatçıları kısacası yarınımızın sahipleri, ülkemizin geleceğinin ta kendisisiniz. Bu büyük sorumluluk için bundan sonraki süreçte daha büyük bir mücadele bekliyor sizi. Hayat karmaşık bir süreçtir. Bu karmaşık süreç içinde yitip gitmeyin, kaybolmayın. Başarılarınız ya da başarısızlıklarınız sizinle birlikte olacak. Bundan sonra nerede olmak isteyeceğinizi çabanız ve kararlılığınız belirleyecek. Albert Einstein'ın dediği gibi "Hayal gücü bilgiden daha önemlidir." Hayal gücünüzü kaybetmeyin ve büyük düşünmekten korkmayın. Yeni fikirler ve yaratıcı çözümler dünyayı ileriye taşıyan güçlerdir. Hayallerinizi gerçekleştirmek için cesaretli olun ve onları gerçeğe dönüştürmek için çalışın. Bilimin ışığından ayrılmayın. Gerçekleri kendi isteğimize göre değiştiremeyiz. Onları kontrol edemeyiz. İşimize geldiği şekilde eğip bükemeyiz. Farklılıklara saygılı, toleranslı, hoşgörülü ve mütevazı olun. Kendi çantanızı her zaman kendiniz taşıyın, hem gerçekte hem mecazen. İnsan ilişkilerine önem verin. Aktif ve esnek olun. Her zaman yeni insanlarla tanış-

maya ve onlardan yeni bir şeyler öğrenmeye açık olun. Doğru düşünmek için kendinize karşı acımasızca dürüst olmak zorundasınız. Başarıyı en kötü şekilde kullanmak, onunla övünmektir. Her gün yeni bir şeyler öğrenin, yardıma ihtiyacı olan insanlara yardım edin. Akıllı riskler almaktan, cesur olmaktan, denemekten ve başarısız olmaktan korkmayın. Bugün büyük bir gurur ve mutlulukla mezuniyetinizi kutlarken, aynı zamanda sizlere veda ediyoruz. Ancak bu bir son değil, aksine yeni bir başlangıç. Sizleri Yücel Boru Fen Lisesi'nin birer ilçesi olarak uğurluyoruz. Sizlerin başarıları, bizler için en büyük gurur kaynağı olacaktır.

Yolunuz açık, geleceğiniz parlak olsun. Hayatınız boyunca, bilgiye, doğruluğa ve iyiliği olan inancınızı asla kaybetmeyin. Hepinize sağlıklı mutlu ve başarılı hayatlar diliyorum. Teşekkür ederim.

Metin Üstüner
Fizik Öğretmeni

MEZUNİYET KONUŞMASI

SESLENİŞ

Kıymetli müdürüm, saygıdeğer öğretmenlerim, değerli veliler, sevgili arkadaşlarım ve canım ailem; hepiniz mezuniyet programımıza tekrardan hoş geldiniz.

4 yıl önce bir yaz günü ailemle birlikte kayıt yaptırmaya geldiğimde çok heyecanlıydım. Okula ilk girdiğimde bu heyecan yerini bu okuldan büyük başarılar

elde etmiş olarak mezun olma hayaline bıraktı. Hedefim bu okuldan birincilikle ayrılmaktı. Zaten öğrencilik hayatım boyunca da mottom daima şuydu:

“Her ne yaparsam yapayım en iyisini yapmalıyım.” Bu düşünle büyük hevesle başlamayı düşündüğüm okuluma maalesef ilk yıl pandeminin gölgesinde kaldı. Hepimiz için zorlu olan bu süreçte de gardımı düşürmeden hayalim doğrultusunda çalışmaya devam ettim. Uzun ve zorlu bir çalışma maratonundan sonra Allah’ın da yardımıyla bugün gurur duyduğum bu konuşmayı yapıyorum. Tabi bu süreçte bana her daim destek olan başta aileme, arkadaşlarıma ve tüm öğretmenlerime teşekkürü bir borç bilirim. Ve anne, hayatımın tamamında olduğu gibi bu süreçte de yanımda olup elimden tut-

tuğun için sana minnettarım, seni çok seviyorum. Acısıyla tatlısıyla bitirdiğimiz bu 4 yıla çok güzel dostluklar sığırdıydım. Sevgili arkadaşlarım, sizleri tanımak çok güzeldi. Hepimiz büyük bir özveriyle bu süreci de geride bıraktık. Hayatınızın devamında da hepimize başarı, sağlık ve mutluluk diliyorum. Başarma motivasyonunu hayatımın sonuna kadar kaybetmeden ülkeme, milletime hayırlı bir birey olarak çalışmalarına devam edeceğim. Beni dinlediğiniz için teşekkürler.

Enes Çağlayan

Yoksa sen hâlâ takip etmedin mi?

INSTAGRAM HESABIMIZI TAKİP ETMEYİ UNUTMA!

Takip Et

@okulgazetesii

VEDALAR GERÇEKTE ÇOK ZOR

SESLENİŞ

Söze nasıl başlasam, nasıl devam ettirsem bilemiyorum. Bu benim editör olarak son yazım... Bir dönemin, bir yılın daha sonuna geldik. Sonraki yıl her ne kadar istemesem de sizden ayrılmak zorundayım. Gazete YBFL, benim için çok kıymetli. Editörlük yaptığım süre boyunca o kadar çok deneyim yaşadım ki... Sevgi Hoca'yla birlikte büyüttük, yetiştirdik ve şimdi de veda vakti... Şimdi de yeni editörünüz, sevgili Kübra var. Gözüm hiç arkada kalmayacak, buna eminim.

Sevgili ekip arkadaşlarımda çoğu da bu yıl ya mezun oluyor ya da çok yoğun bir tempoya giriyorlar benim gibi. Gazetemizin yeni yüzlere, yeni beyinlere ihtiyacı var... Sizlere ihtiyacı var...

Sanırım vedalar gerçekten çok zor... Ve ben de şu an çok sevdiğim editörlüğüme veda ediyorum, her ne kadar istemesem de... Kendinize ve gazetemize çok iyi bakın sağlıklı kalın.

Mina Güler/ Editör

YBFL GAZETESİNİN YENİ DÖNEMİ

SESLENİŞ

H Kübra Tezcan10/D

9. sınıfta, okulumuzun bir gazetesinin olduğunu öğrenmek heyecan vericiydi. Üstelik yeni üyeler aranıyor ve içimde hep var olan okuma ve yazma tutkusunu bu fırsatla parladı. Diğer üyelerin sıcak karşılımlarıyla, YBFL gazete ailesine dâhil oldum. Sevgi Hocamızın şu sözleri, içimdeki heyecanı daha da körükledi: "Burası fen lisesi, herkes zaten ders çalışır. Gazetede yer alıyorsanız, onlardan farklısınız demektir." Ve gerçekten de öyleydik, farklıydık.

Hikâyeler; bazen mutlulukla, bazen hüznle biter. Ancak bazıları, zamanın ve mekânın ötesine geçer, adeta sonsuzluğa uzanır. Bizim hikâyemiz de sonsuzluğa gidenlerden. Okulumuzun gazetesinin editörü Mina Güler, artık 12. sınıfa geçiyor. Onun izinden gitmek ve bu hikâyeyi devam ettirmek, YBFL okul gazetesinin yeni editörü olmaktan büyük mutluluk duyuyorum. Mina'ya bu fırsatı bana verdiği için özellikle teşekkür ediyorum.

Ailemizde birçok kişi 12. sınıfa geçiyor ve bu yeni dönemde birlikte daha da yakınlaşmak ve güzel anılar biriktirmek için sabırsızlanıyoruz. Eğer siz de bizim gibi farklı ve yaratıcı bir yolculuğa çıkmak isterseniz, sizi gazete ailemize katılmaya davet ediyoruz. Aramıza katılarak bizimle birlikte hayal gücünüzü, yeteneklerinizi ve deneyimlerinizi paylaşın. Seneye çıkacak sayılarda buluşmak dileğiyle.

KİTAP OKUMAK GERÇEKTEN FAYDALI MIDIR?

K. Ardl Yıldız 10/C

DENEME

Daha önceleri de kafamı karıştıran “Kitap okumak faydalı mıdır?” sorusu İngilizce dersinde Hüseyin hocamızın kitap okumanın işlevi hakkında yaptığımız konuşmada parmak kaldırıp sınıftan söz alan neredeyse herkesin “Tamamen vakit kaybı bir uğraştır.” tarzında verdiği cevaplar sonucu cevabını iyice merak ettirmeye başladı. Sahiden kitap okumak faydalı mıdır?

Öncelikle akademik başarı anlamında bakarsak kitap okumak soruyu daha hızlı anlamınızı, sebep-sonuç ilişkisini daha hızlı kurmanızı sağlar ve dikkat hatalarını azaltır. Yorum becerinizi de geliştirir. Kısacası paragraf sorularında sizi öne geçirir. Ayrıca hızlı okuma çalışmaları yaptıysanız daha hızlı okuyup sınavda bir miktar süre kazanmanızı da sağlar. Ancak sayısal derslere pek bir faydası dokunmayacağı gibi size sınavda gereken bilgileri de vermeyecektir.

Şimdi de kitap okumanın genel olarak bize neler katacağına bakalım. İlk olarak hafızanızı geliştirir.2013’te yapılan roman okumanın beyin üzerindeki etkilerine yönelik bir çalışmada beynin somatosensoryel korteksinde beyin bağlantısının arttığı görüldü. Kitap okumanın bir diğer faydası stres seviyenizi düşürmesidir çünkü kısa süreliğine sizi hayatın koşuşturmaca-

sından çekip alır ve sorumluluklarınızı unutturur. Buna ilave olarak herhangi bir sohbet ortamında “Goldstein” benzeri kitaplardan alıntı benzetmelere kullanmak sizi bilgili ve entelektüel gösterecektir. Ve bence en önemlisi kısa videoların odak seviyemizi aşırı derecede düşürdüğü, beynimizi uyuşturduğu bu günlerde günde bir saat kitap okuyarak yeniden odak seviyemizi ve konsantrasyonumuzu artırabiliriz.

Kitaplarda anlatılan karakterlerin bakış açısından görmek farklı açılardan bakabilmemizi sağlar ve empati yeteneğimizi geliştirir. Eğer düzgün kitaplar okuyorsak kitap okumanın bize verebileceği tek zarar aşırıya kaçıldığında asosyalleşme ve duygusallaşmadır.

Kısacası kitap okumak boş zamanlarımızda yapabileceğimiz, hayal gücümüzü zorlayabileceğimiz en iyi aktivitelerden biridir. Baştaki sorumuza yanıt verecek olursak: Evet faydalıdır ama abartıldığı kadar değil.

BİR GARİBAN ANISI

Ozan Fazlıoğlu 10/D

ANI

Ya klaşık sekiz yıl önce yaz ayında yine ailecek Artvin'deydik. Köylerin kendine özgü festivalleri olur. Bu festivaller köylere ait olan yaylalarda meydana gelir. O gün de bizim köyün festival vaktiydi.

Sabah erkenden kuzenlerim ve ben dahi herkes hazırlanmıştı. Çünkü dedem erkenden hazır olup yola çıkmamızı tembihlerdi. Devamında erkenden gidip yaylanın en ferah yerine çadırımızı kurmuştuk. Her zaman olduğu gibi yöresel yemeklerimizi ve yöresel danslarımızı sergiledik. Geleneksel olan yağlı güreş, ok atma, at binme ve cirit atma faaliyetleri yapıldı. Ok atma ve at binmeyi çocukluğumdan beri bilir ve severdim. Bu yüzden ikisine de katıldım ve çok eğlendim. Her şey çok güzel gidiyordu ama hava garip bir şekilde bozdu. Küçük kuzenim de zaten hastaydı. Bundan dolayı dedem erken dönmemiz gerektiğini söyledi. Kafitemiz toplam dört arabaydı. Annem beni diğerlerine haber vermem için gönderdi. Ama sonra teyzem telefondan gelmeyeceklerini söylemiş. Annem de tamam o halde demiş ve gitmişler. Nasıl olur bilmiyorum ama resmen unutulmuşum. Toplam on beş kişilik kabile beni unutmuş. Ben tabi olaydan habersiz teyzemleri arıyorum. Fakat teyzemler yer değiştirmiş ve orada kimse kalmamış. Oraya vardığımda kimse yoktu ve bardaktan boşanırcasına bir yağmur başlamıştı.

Hayatımda en korktuğum anlardan biri meydana gelmişti. Çok sert bir yağmur ve yedi yaşında tek başına gariban biriyim. Öleceğimi hissettim. Yayla güve-

nilir bir yer değildir ve uçurumları çok tehlikelidir. Yağmur göz gözü görmeyecek bir hal almıştı. Bu yüzden ben de hareketsiz kalmak zorundaydım. Tam hayattan ümidimi kesmişken bir çoban beni fark etti. Beni kulübesine götürdü, çay ve çorba ikram etti. O an sevmeyerek içtiğim çorba benim için en değerli hazine olmuştu. Annemler yolun yarısında bir zahmet beni fark etmişler Zor olsa da beni buldular. Ağlayarak annemle sarıldık. O anı asla unutamam diye düşünüyorum.

Korkuyorum

Zamandan korkuyorum

Zaman beni öldürüyor

Zamanla yaşlanacağım

Zaman beni beklemiyor

Unutmaktan korkuyorum

Her an bir parça gidiyor

Kendimi unutacağım

Hafızam bana yetmiyor

Kendimden de korkuyorum

Zamanım sınırlı biliyorum

Ama hala boşa harcıyor

Sonra da pişman oluyorum

Elif Rana Ünlü

YALNIZIZ VE GİTTİKÇE KOPAN BAĞLARIMIZ

DENEME

Biz insanlar sosyal canlılarız. Dünyaya gözlerimizi açtığımız ilk andan ölü-mümüze dek bir sürü insanla, hatta canlıyla sosyal bağlar kuruyor, birbiri-mizle bir şeyler paylaşıyoruz. Güçlü ya da güçsüz bu bağlar aslında yaşam çemberimizin çevresinde, o çemberi saran birer ip gibi. Bu ipler bazen çem-bere dolansa ya da karmakarışık bir hale gelse de aslında çemberimizi güçlendiren önemli parçalar. Son zamanlarda çemberimizdeki bu ipler gittikçe azalıyor. Azalması yetmiyormuş gibi yenilerini kurmak da zorlaşıyor. İletişimsizlik, yeni bağlar kurama-mak bizi yalnızlaştırdı. Bu durum hangi noktada başladı bilmiyorum ama sanki bir güç iplerimizi bile isteye yıpratıyor.

Yalnızız çünkü bağlar kuramıyor, bağlanamıyoruz. Bağlanamıyoruz çünkü güven duy-muyoruz. Herkes o kadar çıkarıcı hale geldi ki bırakın yeni insanlara güven duymayı kardeşimize, dostumuza bile “Acaba mı?” gözüyle bakıyoruz. Belki daha çok iletişime geçsek, karşımızdakini daha çok dinlesek, anlamaya çalışsak birbirimizi... Kopmayız... Bağlarımızı kuvvetlendirir hatta yeni bağlar bile kurabiliriz.

Berrin Diyar İlhan 11/E

STATÜKOYU KORUMAK

MAKALE

Statüko; süregelen şey, süregelen durum demektir. Statükoyu korumak ise en amiyane tabirle süregeleni sürdürmektir. Zannımca özellikle Türk toplumu ge-leneklerini sürdürmek ya da direkt olarak yeniliklere kapalı olması nedeniyle “statüyü koruma” konusunda pek çok zaman oldukça başarılı olmuştur. Lakin günümüzde bunun farkına varmış genç bir nesil yetişmektedir. Bu da demektir ki ya-kın bir gelecekte Türkler, toplum nezdinde büyük değişiklere şahit olacaktır. Lakin yazdıklarımın mütevellit yanlış anlaşılması gereken bir husus vardır ve o: “Statükoyu koruma”nın “her zaman ve her durumda yanlış bir şey olacağı düşüncesi-dir. “Statükoyu yıkmak” da tarihte pek çok kez büyük felaketlere sebebiyet vermiştir. Buna ve aksi argümanına verilebilecek en büyük örneklerden biri, aile geleneklerine sahip çıkmalarına ve büyük yeniliklere imza atmalarına rağmen milyar dolar büyüklü-ğe ulaşmış şirketlerdir.

Yunus Emre Kavak 11/E

EMAN EMAN ZAMANEY

DENEME

Size de yetmediği oluyor mu bir günün? Ne kadar koşarsanız koşsun, ne kadar çabalarsanız çabaların yetişemediğiniz oluyor mu bir şeylere? Bir garip kavramdır zaman. Aynı mekan ve hatta aynı anda da bulun-salar biri için geçmezken, diğeri için olur sular seller. Bir yılın kıymetini sınıfta kalan öğrenci bilir mesela, bir ayın kıymetini erken doğum yapan kadın, bir saatin kıymetini sevdiğini yolcu etmek için peronda bekleyen çocuk bilir, bir saniyenin kıymetini yarışta ikinci olan atlet. Lakin bir adam çıkagelir -bu belki de siz oluyorsunuz-, anlatır ömrünü, saatlerini ya da günlerini değil yıllarını hiçbir şey yapmadan geçirmiş, hepsini çarçur etmiştir. Ne büyük pişmanlıktır Allah'ım bu! Hayat, müreffeh bir payeye enikonu ulaşabilmek için sebat göstermeyi ve vakur olmayı gerektiren, fazla mağrurluktan, banal çabalardan uzak durulduğu takdirdeyse insanı bahtiyar kılacak mühim bir yolculuktur.

Yunus Emre Kavak 11/E

BENLİĞİN SORGUSU

SOHBET

Bir yazı gördüm geçenlerde: “Gerçekten sen misin yoksa insanların istediği sen mi?” Kendi benliğimizi bulmamız gereken bu yaşlarda sizce kendimizi bulabiliyor muyuz? Benliğimizi nasıl buluyoruz? İnsanların sınıflandırdığı kadar basit miyiz? Benliğimizi bulmak için belirli olan kalıplardan uzaklaşmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu uzaklaşma sadece fiziken değil zihnen de olmalı, zihnimizi kalıplardan arındırdıktan sonra benliğimizin kendimiz içinde ne gibi sorulara yanıt olduğunu veyahut benliğimizin sorulara mı dayandığını kendimiz keşfetmeliyiz. Birilerinin bizi bu benim diyerek tanımalarına ihtiyacımız var mı? Kendimi sadece sorularla mı açıklayabilirim? Hobim beni temsil eder mi? Sevdiğim şeyleri aslında seviyor muyum? İnsanlar beni sevsin umuduyla mi kendimi bu şekilde tanımlıyorum? Sevdiklerimden çok kolay mı vazgeçiyorum? Ya da çok mu bağlıyım? Bağlı ya da bağlı olmamak benim onu gerçekten sevmiş olmamın bir göstergesi midir? Göstergesi ise neden bu fikre sahibim? Bu fikir benim fikrim mi? Kendimi birine benzetiyor muyum? Benzetiyor isem hangi yönlerim ile? Benzetmiyor isem farkım nedir? Ne kadar çok soru var değil mi? Bunların cevabını bulmak o kadar zor ki... Bazen saçmaladığımı düşünüyorum . Bu kadar soru bizi mutlu edecek mi ki ? Cevap aldığımız da ruhumuzdan her şey daha iyi olacak mı yoksa düşüncelerimiz artık hiç mi susmayacak ? Bu sorgunun kaynağı ruhumuzda olduğundan cevabı da ruhumuzdan alacağımızı düşündüm. Dolayısıyla tüm yanıtlar ve sorular tek bir kapıya çıkıyor, benliğimize...

Elif Şura Koçak 9-A